

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Idy Hanzelovej v právnej veci navrhovateľky: **M., s.r.o.**, B., zastúpená: Advokátska kancelária B. – Ď., s.r.o., R., proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska 6, Bratislava, o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/33/2008 zo dňa 18.11.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/33/2008 zo dňa 18. novembra 2008 v napadnutej časti podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP **z r u š u j e** a **v r a c i a** odporkyňi na ďalšie konanie .

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľke náhradu trov konania 202,66 eura na účet advokáta žalobcu Advokátska kancelária B. – Ď., s.r.o. B., do 30 dní od doručenia rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Odporkyňa rozhodnutím č. RP/33/2008 zo dňa 18.11.2008 uložila navrhovateľke:

- I. za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 3 zák.č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zák.č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 17.12.2006 o cca 19.30 hod. odvysielala v rámci programu Noviny príspevok informujúci o ublížení na zdraví nesúcom znaky rituálnej výstrahy v podsvetí, ktorý by svojím obsahom mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, za čo bola uložená navrhovateľke sankcia – pokuta vo výške 500 000,-- Sk podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z..
- II. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 4 zák.č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 17.12.2006 o cca 19.30 hod. navrhovateľka odvysielala v rámci programu Noviny príspevok informujúci o ublížení na zdraví nesúcom znaky rituálnej výstrahy z podsvetí, bez zohľadnenia jeho vekovej vhodnosti pre maloletých pri jeho zaradení do vysielania, za čo bolo navrhovateľke uložené upozornenie na porušenia zákona podľa ust. § 64 ods. 1 písm. a/ zák.č. 308/2000 Z.z..
- III. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z. tým, že navrhovateľka pri klasifikácii programu Noviny, v rámci ktorého dňa 17.12.2006 o cca 19.30 hod. odvysielala príspevok informujúci o ublížení na zdraví nesúcom znaky rituálnej výstrahy v podsvetí, neuplatnila Jednotný systém označovania programov (ďalej len JSO) v súlade s podmienkami, ktoré podľa § 20 ods. 6 zák.č. 308/2000 Z.z. určila odporkyňa, za čo bola uložená navrhovateľke sankcia – pokuta vo výške 50 000,-- Sk podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 3 písm. c/ zák.č. 308/2000 Z.z.

Proti predmetnému rozhodnutiu v časti uložených finančných sankcií (výrok v časti I. a III.) podala včas opravný prostriedok navrhovateľka, žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozhodnutie odporkyne č. RP/33/2008 zo dňa 18.11.2008 dôvodiac tým, že rada na základe vykonaných dôkazov dospela k nesprávnym skutkovým zisteniam a záverom. Rada v odôvodnení svojho napadnutého rozhodnutia okrem iného uviedla: „Kľúčová námietka voči odvysielanému obsahu predmetného príspevku spočíva v podrobnom a nenáležitom opise spáchania predmetného skutku. Účastník konania tak v hlavnom vysielacom čase (o cca 19.42 hod.) v spravodajskej relácii, poskytol recipientovi podrobný návod na spáchanie obdobného skutku.“ Rada uvedené konštatuje, podľa navrhovateľky, len na základe záberov ľudského tela použitých vysielateľom na účely informovania recipienta o miestach zasadených rán, ktoré v konečnom dôsledku nespôsobili smrť obete, ale trvalé zdravotné komplikácie obete. Informácia podaná týmto spôsobom,

teda pomocou obrazového záberu miest zasadených rán na ľudskom tele mala spravodajskú hodnotu, bola odvysielaná len za účelom informovania recipienta o spáchaní trestného činu ublíženia na zdraví spôsobom vlastným televíznemu vysielaniu, a nie ako návod na spáchanie obdobného skutku, určený divákovi televízneho spravodajstva. Vonkoncom nemožno podľa navrhovateľky súhlasiť s odporkyňou, že vysielateľ poskytol recipientovi podrobný návod na spáchanie zohyzdenia človeka spôsobom odvysielaným v príspevku. Jediné, čo reportáž ukázala, boli šípkami označené miesta na ľudskom tele, kde páchatelia cielili svoje útoky voči obeti. Šípky ukazovali len na miesta bicepsového svalu, vnútorného stehenného svalu, a sedacieho svalu. Išlo o zábery, ktoré len informatívne navodili predstavu, kde sa tieto miesta nachádzajú. V reportáži nezazneli ďalšie žiadne informácie, ktoré by mali predstavovať podrobný návod na spáchanie podobného skutku, pričom práve tie by boli dôležitejšie z hľadiska konštatovania, že išlo vôbec o návod. Napríklad v príspevku nezazneli informácie o hĺbke rezu alebo bodnutia, hoci práve tie sú dôležité z hľadiska klasifikácie reznej alebo bodnej rany ako smrteľnej. Ani šípkami zobrazené miesta na ľudskom tele, do ktorých páchatelia zasadli rezné rany, ani ilustračné zábery obeť a páchatel'a v akcii (ktoré navyše neboli zreteľné), nemohli dať návod divákovi na spáchanie podobného skutku, lebo neukazovali konkrétne miesta na biceps, sedacom svale alebo vnútornom svale stehna, ktorých prerezanie by viedlo len k znefunkčneniu končatín. Podobne aj informácie redaktora sa obmedzili len na ich spravodajskú hodnotu, redaktor len informoval o spáchaní trestného činu ublíženia na zdraví zvlášť brutálnym spôsobom, ktoré v sebe nieslo prvky výstražného ublíženia s trvalými následkami. Rada v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuvádza žiadne vyjadrenia a scény, ktoré tento účinok mohli vyvolať. Výrok o spôsobilosti reportáže ohroziť psychický vývin maloletých bez toho, aby sa rada unúvala aspoň vymenovať a identifikovať scény a vyjadrenia, z ktorých by tvrdené jednoznačne vyplynulo, spôsobuje, že napadnuté rozhodnutie rady je nepreskúmateľné. Vyjadrenia redaktora mali podľa navrhovateľky korektnú spravodajskú hodnotu, boli doplnené o vyjadrenie traumatológa o povahe rán a ich následkov na zdravie človeka. Navyše z odôvodnenia rady nemožno ani postihnúť, ako má hociktorý vysielateľ informovať o spáchaní násilného trestného činu bez toho, aby tieto informácie nespôsobili pochmúrnym dojmom. Znechutenie diváka, pocity úzkosti a strachu sú prirodzenou reakciou recipienta informácie o spáchaní násilného trestného činu.

Navrhovateľka nevidí dôvod, prečo práve rovnaká informácia podaná v predmetnej reportáži mala niest' iný „message“. Na základe uvedeného má vysielateľ za to,

že odvysielaním príspevku informujúcom o výstražnom ublížení na zdraví, nemohol ohroziť fyzický, psychický ani morálny vývin maloletých. Príspevok svojim obsahom mohol tvoriť súčasť spravodajského programu Noviny patriaceho do kategórie univerzálnych programov, resp. v súlade s článkom XI ods. 1 JSO išlo o príspevok odvysielaný bez dôrazu na efekt šokovania a senzácie v rozsahu nevyhnutnom pre pochopenie informácie. Reportáž sa len obmedzila na zobrazenie svalových partií na podstatne zmenšenom zobrazení ľudského tela, ktoré boli zasiahnuté a v žiadnom prípade nemohla predstavovať detailný návod na spáchanie brutálneho činu recipientom televízneho spravodajstva. Figuranti nepredstierali násilné správanie, ani nevyvolávali pocity strachu, či depresie a už samotná vedomosť recipienta spravodajstva, že ide o zinscenovanie prípadu (a to z príspevku vyplývalo jednoznačne uvedením v hornej časti obrazovky) vylučuje, aby akákoľvek rekonštrukcia prípadu alebo útoku mohla u neho vyvolať pocity strachu a depresie.

Navrhovateľka ako druhý dôvod na zrušenie preskúmaného rozhodnutia uviedla, že v konaní sa vyskytla taká vada, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa ust. § 64 ods. 3 zákona č.308/2000 Z.z. „Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa ods. 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.“ Vysielateľ má za to, že rada vydala napadnuté rozhodnutie po uplynutí lehoty ustanovenej zákonom.

K podanému opravnému prostriedku sa vyjadrila odporkyňa písomne dňa 19.02.2009 tak, že v napadnutom rozhodnutí označila za kľúčovú námietku voči odvysielanému obsahu predmetného príspevku podrobný a neprimeraný opis spôsobu spáchania predmetného skutku. Vysielateľ tak v hlavnom vysielacom čase (o cca 19.42 hod.) v spravodajskej relácii, poskytol recipientovi podrobný návod na spáchanie obdobného skutku. K uvedenému záveru rada dospela po posúdení v príspevku použitých scén a vyjadrení v kontexte obsahu celého príspevku. V predmetnom príspevku bol okrem iného použitý záber, kde boli na kreslenom obraze ľudského tela na svaloch horných a dolných končatín šípkami označené miesta, v ktorých zásah nožom spôsobí obeti neopísateľné bolesti a znemožní pohyb, pričom následne bol odvysielaný hraný záber, v ktorom jeden z aktérov pridržiava druhého a nožom na jeho tele naznačuje miesta, v ktorých boli zásahy vedené. Príspevok podrobne popisoval spôsob vykonania násilného činu. Obrazový materiál bol doplnený hranými zábermi prepadnutia, ktoré boli označené ako ilustračné. V závere príspevku bol podrobne popísaný nôž, ktorým možno takéto zásahy vykonať (tzv. filetovací), bol použitý detailný záber

na čepel' takéhoto noža a opakované hrané zábery z prepadnutia, pričom redaktor uviedol, že „S takýmto nožom sa dá bez problémov vyrezať aj srdce. Jeho úzka čepel' totiž nekladie odpor pri rezaní a jej ostrosť dokáže prekonať aj žiletku. Na Slovensku je teda nový spôsob, ako nepriateľovi znepríjemniť život nielen po stránke fyzickej, ale predovšetkým psychickej. Lekári sa totiž zhodujú, že po takomto útoku sa z obete stáva žijúca mŕtvola.“ Odporkyňa má za to, že príspevok obsahom a spôsobom svojho spracovania prekročil informačnú hodnotu, zábery tvoriace súčasť príspevku boli zobrazené s dôrazom na efekt šokovania a v rozsahu, ktorý nebol nevyhnutný pre pochopenie informácie. Príspevok zároveň recipientovi poskytol podrobný návod na spáchanie obdobného skutku.

Konfrontujúc uvedenú argumentáciu účastníka konania odporkyňa uvádza, že ako problematickú v prípade predmetného príspevku nevyhodnotila príspevkom sprostredkúvanú informáciu samotnú, ale fakt, že jednotlivé zábery a vyjadrenia boli v rámci príspevku odprezentované s dôrazom na efekt šokovania a v rozsahu, ktorý nebol nevyhnutný pre pochopenie príspevkom sprostredkúvanej informácie. Práve obrazová súčasť príspevku, ktorá okrem iného názorne zobrazovala miesta kam majú byť rany vedené tak, aby ostal nažive, ale aby mu boli spôsobené veľké bolesti a dočasne znefunkčnené pohybové ústrojenstvo, bola aj bez bližšej konkretizácie dostatočným návodom na spáchanie obdobného skutku a to predovšetkým pre maloletého diváka, ktorý je náchylný na preberanie vonkajších vplyvov a to dostatočne si neuvedomujúc nevhodnosť a následky svojho konania.

V napadnutom rozhodnutí odporkyňa skonštatovala, že predmetný príspevok by mohol ohroziť fyzický, psychický a morálny vývin maloletých a účastník konania jeho odvysielaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 20 ods. 3 zák.č. 308/2000 Z.z., pričom zároveň uviedla aj dôvody, ktoré ju k uvedenému záveru viedli. V predmetnom rozhodnutí odporkyňa poukázala na skutočnosť, že maloletí sú najnáchylnejšou skupinou na preberanie vonkajších vplyvov a vzorov pri formovaní vlastného individuálneho rebríčka hodnôt. Médiá predstavujú v súčasnej dobe jeden z hlavných zdrojov informácií pre maloletých. Je všeobecne známe, že sledovanie televízie je jednou z najpreferovanejších záľub maloletých, ktorá má značný vplyv na vytváranie názorov na sledované javy a udalosti, ktoré sú pri minimálnych skúsenostiach založené v prevažnej miere na empirickom vnímaní. Vzhľadom na dosiahnutý stupeň intelektuálneho vývoja v procese dospievania často krát nie je v schopnostiach maloletého pochopiť obsah vysielaného programu. Práve tento nedostatok adekvátneho psychického spracovania a následne pochopenia samotnej

podstaty sledovaných javov je spôsobilé vyvolať nebezpečenstvo, že maloletí si osvoja určitý model správania bez toho, aby porozumeli a vnímali prípadnú nevhodnosť alebo rizikovosť takéhoto správania. Kľúčová námietka voči odvysielanému obsahu predmetného príspevku spočíva v podrobnom a nenáležitom opise spáchania predmetného skutku, ktorým navrhovateľ v hlavnom vysielacom čase (o cca 19.42 hod.) v spravodajskej relácii, poskytol recipientovi podrobný návod na spáchanie obdobného skutku. Zohľadňujúc skutočnosť, že v období dospievania maloletí uvažujú povrchno a len s ťažkosťami definujú niektoré morálne pojmy, dospela odporkyňa k záveru, že takto spracovaný obsah príspevku je nutné považovať za spôsobilý ohrozenia fyzického a morálneho vývinu maloletých a to z dôvodu, že takéto nenáležité prezentovanie predmetnej témy mohlo viesť maloletého diváka, ktorý často krát nie je schopný plne si uvedomiť závažnosť a nebezpečnosť svojho konania k imitácii takéhoto správania. Súčasťou predmetného príspevku boli okrem iného zábery, ktoré názorne zobrazovali miesta kam majú byť rany vedené tak, aby človek ostal nažive, ale aby mu boli spôsobené veľké (neopísateľné) bolesti a dočasne znefunkčnené pohybové ústrojenstvo (znemožnený pohyb). S ohľadom na veľkú náchylnosť maloletých na preberanie vonkajších vplyvov, odvysielanie príspevku s takýmto obsahom, ich mohlo nabádať k spáchaniu obdobného násilného skutku bez toho, aby si plne uvedomili nebezpečnosť a závažnosť jeho možných následkov a práve z dôvodu nebezpečnosti možných následkov takéhoto konania rada považuje príspevok za spôsobilý vážne ohroziť fyzický vývin maloletých.

Ako nezanedbateľnú vyhodnotila odporkyňa tiež skutočnosť, že predmetný príspevok pôsobil celkovo veľmi pochmúrnym a ťaživým dojmom. Navrhovateľ pri zostavovaní príspevku použil scény a vyjadrenia, ktoré mali divákovi čo možno najviac priblížiť reálne následky tohto násilného činu s dôrazom na to, aby pôsobili šokujúco. Príspevok ako celok bol práve v dôsledku takéhoto spôsobu svojho spracovania spôsobilý zanechať v maloletom divákovi, ktorý vníma a prežíva všetky okolité podnety oveľa citlivejšie a intenzívnejšie, silný prežitok pocitu reálneho strachu a bolesti. V zmysle uvedeného má odporkyňa za to, že príspevok bol spôsobilý ohroziť psychický vývin maloletých. Pri rozhodovaní odporkyne v predmetnej veci išlo najmä o hodnotenie obsahu daného príspevku vo vzťahu možnej spôsobilosti ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, na čo sa vzťahuje správna úvaha odporcu, ktorý je kolektívnym a reprezentatívnym orgánom určeným zákonom na vytváranie objektivizovaného úsudku na obdobné prípady. Vytváranie úsudku pritom

nie je skutkovou okolnosťou, a teda nemôže byť nahradené znaleckým posudkom, príp. inými dôkaznými prostriedkami tak, ako sa nazdáva navrhovateľka.

Z definície neoznačených programov vyplýva, že sú to programy, ktoré sú vhodné pre maloletých a zároveň nie sú určené maloletému publiku, je povinnosťou vysielateľa zabezpečiť, aby jednotlivé príspevky, ktoré tvoria náplň spravodajstva boli vhodné pre celú skupinu maloletých a v súlade s podmienkami určenými pre vysielanie univerzálnych programov. V rámci predmetného programu navrhovateľka odvysielala príspevok informujúci o ublížení na zdraví nesúcom náznaky rituálnej výstrahy v podsvetí, v ktorom podrobne priblížila spôsob spáchania tohto násilného skutku. Po posúdení jednotlivých scén a vyjadrení v kontexte obsahu celého príspevku má odporkyňa za to, že príspevok mohol viesť maloletého diváka k imitácii takéhoto správania. V zmysle uvedeného odporkyňa skonštatovala, že *ide o príspevok, ktorý nie je vhodný pre celú skupinu maloletých a preto program, v rámci ktorého bol predmetný príspevok odvysielaný, nemožno zaradiť medzi univerzálne programy.*

K námietke navrhovateľky o zmeškaní lehôt na vydanie rozhodnutia, odporkyňa uviedla, že v správnom konaní č. 43-PgO/O-764/2007, začatom na podnet správneho orgánu dňa 06.02.2007, rada rozhodla dňa 03.07.2007 rozhodnutím č. RP/39/2007. Rozhodujúcim časovým okamihom na začatie plynutia subjektívnej 6-mesačnej lehoty je deň vypracovania monitorovacej správy obsahujúcej skutkový stav veci. Predmetná monitorovacia správa bola vypracovaná dňa 12.01.2007. uvedená lehota nebola zo strany odporcu zmeškaná, pretože rada vo veci rozhodla dňa 03.07.2007.

Rozsudok súdu sp. značka 5SŽ/89/2007 zo dňa 01.07.2008, ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie rady č. RP/39/2007 zo dňa 03.07.2007 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie, bol rade doručený dňa 22.09.2008. Rada vo veci opätovne rozhodla dňa 18.11.2008 rozhodnutím č. RP/33/2008, teda pri zachovaní trojmesačnej lehoty stanovenej zákonom č. 308/2000 Z.z.

Odporkyňa má za to, že skutkový stav zistila a posúdila správne. Zároveň na základe vyššie uvedeného zastáva názor, že rozhodla pri zachovaní lehôt stanovených zákonom, preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/33/2008 zo dňa 18.11.2008 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne, na základe podaného opravného prostriedku, preskúmal rozhodnutie odporkyne podľa § 246 ods. 2 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) v spojení s § 64 ods. 5 zákona č.308/2000 Z.z., z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu č. 43-PgO/O-764/2007 a písomnými podaniami účastníkov, ako aj po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní, dospel k záveru, že opravný prostriedok je dôvodný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu pripojeného administratívneho spisu zistil, že dňa 12.01.2007 bola vypracovaná správa o šetrení sťažnosti č. 247/1/213-2006, z obsahu ktorej bolo zistené, že navrhovateľka odvysielala v programe Noviny JOJ dňa 17.12.2006 v čase od 19.30 hod. až 19.52.48 hod. príspevok (predmetom správneho konania bol príspevok odvysielaný v poradí ako desiaty o cca 19.42.38 hod., v trvaní asi 2 minúty), ktorý obsahoval po úvode moderátorky komentár redaktora so zábermi ulice označenej ako Slniečna ulica, zábery na zakrvavený chodník a steny, pričom nasledovali hrané zábery figurantov z prepadnutia, detail na výstrel z pištole, bitka. Nasledovali zábery zo Slniečnej ulice a zábery označené ako ilustračné, záber na kreslené zobrazenie ľudského tela s obnaženými svalmi označený textom: „Napadnutie nožom“. Šípkami boli označené svaly, ktoré páchatelia obeti prerezali, potom bol odvysielaný ilustračný záber na obeť ležiacu na znaku s páchatelom s nožom v akcii s komentárom: „Je viac ako pravdepodobné, že páchatelia presne vedeli, čo robia. Ich cieľom zrejme nebolo muža zabiť, ale iba extrémne vystrašiť. Preto mu zasadili bodné a rezné rany do miest, kde nie sú tepny. Chceli mu tak spôsobiť neopísateľné bolesti. Na pažiach mu totiž prerezali bicepsovú, na nohách vnútorné stehennú a sedacie svaly, tým mu znemožnili pohyb a pokoj. Nebude môcť totiž už ani sedieť ako doteraz.“

V príspevku sa ďalej vyjadril traumatológ, ktorý konštatoval, že osoba mohla utrpieť hĺbkové zranenia, pri ktorých môže dochádzať k porušeniu ciev, nervov, šliach alebo svalov. Je tam tiež veľké riziko poranenia veľkých ciev, ktoré v podstate zásobujú mozog. Nasledoval komentár redaktora, ktorý pri ilustračných záberoch z nemocnice a opakovanom zábere, na ktorom boli šípkami označené bicepsovú svaly, konštatoval: „Aj po opakovaných liečeniach a rehabilitáciách bude mať obeť problémy so sedením, chôdzou a nebude môcť naplno využívať ruky. Prerezali mu totiž bicepsovú svaly, ktoré sú potrebné k zdvíhaniu aj tých najľahších predmetov. Nebezpečné sú aj zranenia na krku a na tvári“.

V príspevku sa ďalej vyjadrila vedúca predajne zbraní, nasledoval ilustračný záber na tri nože, potom detail na čepeľ filetovacieho noža a opakované hrané zábery z prepadnutia hrané figurantmi. Redaktor ďalej uviedol: „S takýmto nožom sa dá bez problémov vyrezať aj srdce. Jeho úzka čepeľ totiž nekladie odpor pri rezaní a jej ostrosť dokáže prekonať aj žiletku. Na Slovensku je teda nový spôsob, ako nepriateľovi znepríjemniť život nielen po stránke fyzickej, ale predovšetkým psychickej. Lekári sa totiž zhodujú, že po takomto útoku sa z obete stáva žijúca mŕtvola.“

Odporkyňa vo veci vydala prvé rozhodnutie č. RP/39/2007 dňa 03.07.2007, t.j. za účinnosti zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom od 31.05.2007. V čase vydania predmetného rozhodnutia, z prechodných a spoločných ustanovení k úpravám účinným od 31.05.2007, z § 76b ods. 6 cit. zákona vyplýva, že konania, ktoré sa začali pred 31.05.2007 a ktoré nie sú konaniami podľa ods. 1 až 5, sa dokončia podľa právnej úpravy účinnej od 31.05.2007.

Proti rozhodnutiu odporkyne podala na Najvyšší súd Slovenskej republiky opravný prostriedok navrhovateľka. Vec bola vedená pod spisovou značkou 5 SŽ 89/2007. Dňa 01.07.2008 tunajší súd vydal rozsudok, ktorým podľa § 250j ods. 3 OSP zrušil rozhodnutie odporkyne a vec jej vrátil na ďalšie konanie, keďže odporkyňa vydala rozhodnutie na základe *neúčinného právneho predpisu* (§ 20 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z.).

Podľa § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielat' v čase od 06.00 hod. do 22.00 hod.

Podľa § 20 ods. 4 zák.č. 308/2000 Z.z. pri zaradovaní jednotlivých programov do vysielania je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zohľadňovať vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých.

Podľa § 20 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z. na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých.

Podľa § 64 ods. 1 zák.č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 64 ods. 3 zák.č. 308/2000 Z.z. rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Podľa § 67 ods. 3 písm. c/ zák.č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 3 000,-- Sk do 600 000,-- Sk, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov (§ 20 ods. 5) alebo neuplatnil toto označenie v rámci ním vysielanej programovej služby.

Podľa § 67 ods. 5 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 100 000 Sk do 5 000 000 Sk a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 15 000,-- Sk do 1 500 000,-- Sk, ak vysielala programy a iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie alebo emocionálny stav v čase od 06.00 hod. do 22.00 hod. (§ 20 ods. 3).

Podľa čl. X ods. 1 a 2 JSO univerzálne programy sú „programy, ktoré nie sú nevhodné pre maloletých a zároveň nie sú detskými programami. Vysielateľ môže medzi univerzálne programy zaradiť i programy, ktoré z časových dôvodov nemožno klasifikovať“:

- a) denné a mimoriadne spravodajstvo,
- b) priame prenosy, u ktorých možno predpokladať univerzálnu vhodnosť“.

Podľa čl. XI ods. 1 JSO pri výrobe vlastných programov, najmä informačných, spravodajských, publicistických alebo dokumentárnych, vysielateľ zabezpečí, aby obrazové

príspevky, ktoré tvoria integrálnu súčasť informácie alebo správy, boli zobrazené bez dôrazu na efekt šokovania alebo senzácie a v rozsahu nevyhnutnom pre pochopenie informácie.

Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prvá objektívna možnosť, kedy sa rada ako právnická osoba dozvedela o porušení zákona, nastala v tomto prípade už v deň, kedy bola podaná vo veci sťažnosť t.j. dňa 20.12.2006. Je už záležitosťou organizácie činnosti odporkyne a jej kancelárie, kedy sú uvedené zistenia predložené rade na prerokovanie a akým spôsobom je ďalej preverená dôvodnosť sťažnosti.

Na základe uvedeného dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že odporkyňa porušila v danom prípade ustanovenie § 64 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. tým, že v danom prípade rozhodla o uložení sankcie po uplynutí šesť mesačnej subjektívnej lehoty, pretože podľa názoru súdu sa o porušení povinnosti navrhovateľkou dozvedela najneskôr dňa 21.12.2006, keď jej bola doručená sťažnosť. Prvé rozhodnutie odporkyne bolo vydané dňa 03.07.2007. Samotné porušenie povinnosti vysielateľa sa deklaruje až v rozhodnutí, ktorým sa sankcia ukladá, preto samotné podanie sťažnosti ako určité podozrenie, že došlo k porušeniu povinností vyplývajúcich zo zákona č. 308/2000 Z.z., je potrebné, aby rada chápala už ako určité podozrenie. Preto je už na samotnej odporkyňi, aká je jej vnútorná organizácia a kedy začne správne konanie a porušenie zákona prerokuje.

Na základe uvedeného dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru, že je potrebné predmetné preskúmané rozhodnutie odporkyne zrušiť, pretože už rozhodnutie č. RP/39/2007 zo dňa 03.07.2007 bolo vydané po uplynutí subjektívnej šesťmesačnej lehoty, čo znamená, že v tomto prípade zaniklo rade oprávnenie sankcionovať vysielateľa márnym uplynutím šesťmesačnej subjektívnej lehoty. Na uvedenú skutočnosť nemá vplyv ani to, že odporkyňa rozhodnutie č. RP/33/2008 vydala v lehote podľa § 64 ods. 6 zákona č. 308/2000 Z.z., t.j. v lehote troch mesiacov od doručenia zrušujúceho rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Podľa § 250l ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti nepravoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250l ods.2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že navrhovateľke, ktorá bola v konaní úspešná, priznal náhradu trov konania, ktoré tvoria trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby – prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 19.12.2008, opravný prostriedok zo dňa 23.12.2008 a pojednávanie súdu dňa 09.04.2009 (§ 14 ods. 1 písm. a/, c/, d/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len vyhláška) vo výške podľa § 11 ods. 1 citovanej vyhlášky 2x 48,62 eura (úkony z r. 2008) a 1x 53,49 eura (r. 2009), t.j. celkom 150,73 eura a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky 2x 6,31eura (r. 2008) a 1x 6,95 eura (r. 2009), celkom režijný paušál 19,57 eura. Trovy právneho zastúpenia sú celkom $150,73 + 19,57 = 170,30 + 19\% \text{ DPH} = 202,66$ eura.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 09.apríla 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková